

havns Amts 5te Valgkreds (Holtstein), støttet paa en Bemærkning fra mig til det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds (Monrad), en Udtalelse eller rettere en Konklusion, hvis Rigtighed jeg paa ingen Maade kan erkjende. Men førend jeg har denne Bemærkning, som af mig blev rettet til det ærede Medlem for Middelfart (Monrad), liggende for mig, er jeg ikke i Stand til at afgjøre, hvorvidt den Konklusion, der blev dragen deraf, skyldes en mindre rigtig Opfattelse fra det ærede Medlems Side, eller om den skyldes et ubehøit Udbryk fra min Side. Saa meget vil jeg dog her kunne udtale, at jeg har bestræbt mig for under denne Forhandling at undgaa at tale om Andet, end om selve det foreliggende Forslag. Jeg har søgt at undgaa enhver Udtalelse om, hvorvidt det var sandsynligt eller ikke, at det skulde komme til at mangle paa en regelmæssig Finantslov den 1ste April, og hvad der i saa Tilfælde maatte ske, naar man stod lige overfor, hvad der jo ofte i Pressen er blevet kaldt det tomme Rum. Jeg har forsætlig undgaaet at komme ind paa Alt, hvad der berører det, og min Bemærkning til det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds (Monrad) sigtede netop til at vise Forhandlingen tilbage til det ene herforeliggende, nemlig Spørgsmaalet om en midlertidig Bevilling for April Maaned dette Aar.

Bojsen: Den høitærede Conseilspræsident har i sine tidligere Udtalelser brugt den Vending, at den Fortolkning, der er bleven gjort gjældende fra dette Things Statsrevisørers Side og derefter af Flertallet her i Thinget overfor midlertidige Finantslove, er saa ny, at Ingen tidligere har drømt om noget Saadant. I Dag har den høitærede Conseilspræsident modificeret dette Udbryk derhen, at han ikke tidligere havde drømt om en saadan Fortolkning. Jeg kan naturligvis ikke diskutere med den høitærede Conseilspræsident om hans Drømme — hvad der i hans Bevidsthed har været nærværende for ham med Hensyn til dette Fortolknings-spørgsmaal, maa han i og for sig selv afgjøre — men jeg maa dog gjøre opmærksom paa en Mærkelighed, og det er, at den høitærede Conseilspræsident har været Indenrigsminister i en Regjering, hvis Finantsminister har udtalt sig om dette Spørgsmaal paa en Maade, som jeg her skal henvise til. Det var netop, da Spørgsmaalet om Fortolkningen af de midlertidige Finantslove kom frem i 1866. Jeg vil ved Siden deraf kun minde om, at den Fortolkning, der fra vor Side bliver gjort gjældende, er den, der

frøfflere Sider er udtalt, at Meningen med midlertidige Finantslove i deres sædvanlige Form er kun at laa fast, at man bliver ved det Gamle, indtil der vedtages noget Nyt. Det er Hovedbetragtningen, og derom har Conseilspræsident Fommesbech, i hvis Ministerium, om jeg ikke hukker feil, den høitærede Conseilspræsident var Indenrigsminister, udtalt sig saaledes: „Jeg skjønner ikke, at det er muligt at klare sig fra Omstændighederne paa anden Maade end den, jeg har antydet, nemlig at man benytter de bestaaende Love, indtil de blive forandrede ved en ny,“ og dette slaas ogsaa herligere fast af et Medlem i Thinget, som føiede til: „thi indtil der foreligger en fra alle Sider vedtagen Lov, som forandrer det Bestaaende, maa man finde sig i, at dette gjøres til Udgangspunkt.“ Det er i Rigsraadsfamlingen 1866 Sp. 923—24; Forhandlingerne kunne saa ærede Medlemmer forøvrigt efterse. Det er kun et enkelt Citat, men der kan jo forøvrigt anvises flere; jeg kunde næsten sige, at ved enhver Leilighed, hvor det hele Spørgsmaal har været Gjenstand for Forhandling og for Fortolkning, har dette Spørgsmaal været fremme. Den høitærede Conseilspræsident vilde modsiges min Uttring i Gaar, at han paatog sig Ansvar et ene og udelt for den Fremgangsmaade, han her har benyttet og for dens Følger, og mente, at jeg ikke havde Ret til at citere hans Ord, som han havde benyttet under Landstingets Forhandlinger i Fjor, paa den Maade, jeg havde gjort, idet, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) gjorde gjældende, Omstændighederne nu ere anderledes; der var givet Thingene længere Tid til Forhandling deraf, end Tilfældet var i Fjor, og endvidere er der blevet anført, at nu var der givet den Foranledning, som ligger i den Udtalelse, der findes i Landstingets Behandling i Fjor. Jeg har allerede i Gaar gjort opmærksom paa, at dette kan ikke paaberaabes som Grund, idet den deraf følgende Afstemning jo vitterlig ikke kan være afgjørende for dette Spørgsmaal. Dersom Regjeringen, den høitærede Conseilspræsident imidlertid har nogen Anledning til at fralægge sig Ansvar i saa Henseende, vilde den heldigste Fremgangsmaade have været den, at han nu havde fremlagt en midlertidig Finantslov i den sædvanlige Form, og da Løbet an paa at se, om Landstinget vilde have taget Initiativet til en Ændring i dens Text. I saa Tilfælde kunde den høitærede Conseilspræsident have sagt, at han ikke havde taget Initiativet, uden for saa vidt han derigjennem havde givet et Vidnesbyrd om, at han heller ikke